

શ્રી વંદનમ્ એજ્યુકેશન એન્ડ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ સંચાલિત

શ્રી વસિષ્ઠ વિદ્યાલય

મુ. પો. વાવ, ને. હા. નં.-48, કામરેજ, જિ. સુરત.

બેઠક નંબર

ઉત્તરવર્ણી

પરીક્ષા -

નામ : રૂબાલી પેપર સોલ્યુશન-3

ધોરણ : વર્ગ :

વિષય : GSEB (SL) તારીખ :

મુખ્ય ઉત્તરવર્ણી પુરવર્ણી કુલ

નિરીક્ષકની સહી :

પરીક્ષકની સહી :

વિભાગ / પ્રશ્ન	ગુણ	મેળવેલ ગુણ
OMR		
1		
2		
3		
4		
5		
કુલ		

પરીક્ષાલક્ષી સૂચન : જરૂર હોય નેટલી જ પુરવર્ણી લેવી.
અહીંથી જવાબ લખવાનું શરૂ કરવું

(અ)

નોંધનાં એડાં યોગ્ય રીતે જોડીને કરીથી લખો

(અ) પાત્ર

(બ) ફૂલિ

૧.

મેનાબહેન

(અ) ગુજડ જ્યોત

૨.

પંજુખા

(બ) જેઠીબાઈ

૩.

ગોવધા

(ક) રિફિન

(બ)

નોંધ આપેલા વિફલપોમાંથી યોગ્ય વિફલપ પસંદ કરી આજુબારો.

૪.

મોરાભાઈ 10 વર્ષ પછી વિભાગ તથી પાછા આવ્યાં.

૫.

જેઠીબાઈ દીવ બંધરેથી પોર્ટુગલ જવા ઉપડ્યા.

નોંધ આપેલાં વિધાનોમાંથી એક પોરાં લે જણાવો.

૬.

નખા ભેડ આબુમાં નથી આવ્યું. (X)

૭.

સ્વેતક્રાંતિના પુર્વેલાઓ એ રાખાચિત્રો દો (✓)

	+		+		+		+		=	
--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--

(ક)

૮.

નીચે આપેલા પ્રશ્નોના કોષ્ટક બાકીયાના ઉત્તર લખો.
'કારભારના મુર' એ ફૂકીધારી છે.

૯.

'સાગરી' તો સાગરની છે' પાઠગાંધી આપણે આપણી ખોટી આદતો સુધારવી જોઈએ, સાદાના સાગરીનો જવાબ ભગાડ કરવો જોઈએ નહિ, એવો બોધ મળે છે.

૧૦.

તેમજ સૂચેલ્ય જોવા ઉપગ્રહો લેકાની ના પાડે છે, કારણ કે લેખના બંને સૂર જ તો બંધે જ સરખો.

(ડ)

૧૧.

નીચે આપેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવામાં ઉત્તર લખાવો.

દરેક નીકળતાં ભટ્ટાચાર્ય અંબારામને 'આજનો દિવસ મહોદ્દો છે' એમ કહે છે કારણ કે તેમના કહેવા પ્રમાણે તેઓ આજે વેદધર્મનું વક્ષણ કરવા, આર્યધર્મનો જય કરવા, સનાતન ધર્મનો પ્રચાર કરવા પ્રયાગ કરી રહ્યા હતાં.

૧૨.

મજૂરો દાસ કાપવા આવતા તે બલાઈનો સૌથી વધુ દુઃખનો દિવસ બનતો. તે કાઠીને કહેતો, "પેલા મજૂરોને કહેને, મારાં આ લૂકી ન પાપો." કાઠી એને જવાબ આપતાં કહેતાં કે, "બલાઈ, હું કેવી ગાંડા જેવી વાત કહે છે! આ બધું તો જંગલ છે, એ સાફ ક્યાં વિના ચાલશે કેવી રીતે?"

૧૩.

વાર્તાનાયક અમરચામાને કહે છે: 'આ રોટલાનું વૈતરું શું કામ?' આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતાં અમરચામા કહે છે: 'હા. દવાઈ મહિ પળ આ સામે બેઠી કાળલી અને ગોરલી હંમેશાં આવશે... એ બંનેને જો જવાબ આપવાનો?'

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

(દ)
૧૪.

નીચેના પ્રશ્નોના સવિસ્તાર ઉત્તર લખો.

કૃતિ:- શ્રીરાગાદના સૂર
કર્તા:- મુનીલાલ મડિયા
સા.પુ:- ટૂંકીવાલા

ગાડાનું પૈડું સીંચાઈ ગયું. પછી જને પિદાય
લીધો. રમઝુ માથે શ્રીરાગાદનો સૂર દોડ્યો. ઢોલીએ ઢોલ પર
દાંડીપાડી. સુદાગળોએ ગીત ઉપાડ્યું. કન્યાપક્ષની સ્ત્રીઓએ
અને પવપક્ષની મનડીઓએ સામસામું ગીતો ગાવા માંડ્યા.
ગીતોના સૂર પદાથે પેદાક હતા કે શ્રીરાગાદના, એ નડકી
કરવું શ્રોતાઓ મારે મુશ્કેલ હતું.

જનનું આખું સરદસ મજબલ્યમાન
રંગો વડે સોદાતું હતું. મોખરે રમઝુના માથા પર લાલ
મધરાસી ફેરાના લીરા ઊડતા હતા. મેઘા ઢોલીએ લીલા
રંગનું માથાબાંધનું બાંધેલું. જનૈયાઓ લેવાઈવાળા-
ઓ દરેકથી કુંઠુના ખાખા મારવામાં આવેલા લેંચી
એ આખો સમૂહ લાલભડક લાગતો હતો. હીરભરત-
માં ગૂલ ને શિંગડીઓ વડે શાળગારેલા બળદ તો
સાવ જુદા જ લરી આવતા હતા. ગાડામાં બેઠેલા
પરરાજનો જરિયન જમો, એમના હાથમાંની લલવાર-
નું રંગીન તેમજ કન્યાનું પથરંગી પરોપું એક વિશિ-
ષ્ટ રંગસુષ્ટિ રચી જતાં હતાં. એમની પાછળ
પિદાયગીતો ગાતી સુદાગળોનાં અવનવાં પરફોમાં
તો રંગમેળો જ મેળા મળતો હતો.

૧૫.

કૃતિ:- 'દેવકાંતિના પ્રણેતા'
કર્તા:- સંકરિના
આગ્રહ:- લેખાચિત્ર

વિશ્વભરમાં આજે જેનું નામ પ્રચલિત બન્યું છે અને 'અમૂલ મોડેલ' તરીકે સંગ્રહીત થઈ રહ્યું છે તેનો સ્વીકાર કરનારમાં આપ્યો છે તે અમૂલ ડેરીના સ્થાપક દેવકાંતિ ત્રિભુવન દાસ પરેલને જન્મ આજેમાં તા. ૨૨/૧૦/૧૯૦૩ ના રોજ ડોહોલાઈ પરેલને ત્યાં થયો હતો. ગુજરાત વિદ્યાપીઠમાં વિદ્યાર્થીયુવનમાં જ તે ગોધાનું અને સરદાર વલ્લભભાઈના વિચારોથી પ્રભાવિત થઈ આઝાદીની ચળવળમાં જોડાયા. મીઠાના સંસ્કારોને માટે તેમને જેલવાસનો ભોગવવો પડ્યો. 'ખેડા જિલ્લા દૂધ ઉત્પાદક સહકારી મંડળી લિમિટેડ'ની શરૂઆતે કરી દૂધ વેચતા ખેડૂતોને 'પોલસન' કંપનીના ત્રાસથી છોડાવ્યાં. ડૉ. ફ્રિયનનો સાથ મળતાં બેનીની જુગલબંધી મમી બને અમૂલ ડેરીનો હરબંધો વિકાસપંથો લેખો ૧૧ વર્ષની વયે અવસાન પામ્યા ત્યાં સુધી વિવિધ સહકારી ફોર્મોમાં એકાધિક હોદ્દાઓ ઉપર કાર્યરત રહ્યાં.

ત્રિભુવનદાસને તેમની સૈદ્ધાંતિક પ્રવૃત્તિઓ માટે અનેક એવોર્ડ મળ્યાં. તેમને 'કોન્કુનિરી લીડરશીપ' માટે ફ્રીન પાઇન્સનના મેંસેસો એવોર્ડ આપવામાં આપ્યો ૯.૧.૧૯૬૧ માં ભારત સરકાર તરફના પદ્મભૂષણ એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો તેમની સ્વૈચ્છિક નિવૃત્તિ વખતે ૬૨૬ વન્ય અને પોતાની ઈચ્છા-થી એક એક રૂપિયો એકત્ર કરી તેમને ૬૦ લાખ એકી હજાર રૂપિયાની ચોરી ભેટ દીધી, ભેટની રકમની એમણે 'ત્રિભુવન ફાઉન્ડેશન' નો ઉભારીત કર્યો.

દેવકાંતિના પ્રણેતા આજે પણ ચોતાના સેવાકાર્યોથી ગુજરાતના ખેડૂતોના હૃદયમાં આદરણીય સ્થાન ધરાવે છે.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

૧૬.

કૃતિ: સૂરજનો બંધ ભાવ
કર્તા: વિનોદ ભટ્ટ
સા.પુ.: હાર-ચાનિબંધ

'સૂરજ નો બંધ જ સરખો' પાઠમાં સર્વસાધાર્ણ અને લેખક વચ્ચે રજાઓમાં કયા સ્થળે પ્રવાસે જ્યુ લે અંગે પાત્રચીત્ર વાચ છે. સર્વસાધાર્ણ આગળ, માચેરાન, દાર્જિલિંગ, મહાબળેશ્વર, આબુ વગેરે સ્થળોએ કંઈ કંઈ વાનગીઓ ખાવા જેવી છે તેની જ વાત કરે છે, ત્યાંની ખાસિયતની નહિ, છેવટે આબુની વાત કરતાં કહે છે કે "આબુમાં એક તકલીફ રહેવાની. તમને અડધું અમદાવાદ ત્યાં જોવા મળશે. અમદાવાદમાં જે લોકોને રાજવા આપણે ગાનીમં દુપાઈ જવા મથાએ એ બધાં ત્યાં સામે ભરકાવાનાં. ત્યાંના પાછા રસ્તાયું પોડા પહોળા એરલે ભાગીનેય ક્યાં જાય/ એપણને સાલું એમ વાપડે આરતા પૈસા ખરચીને આબુ આપણા એ કસ્ટાં અમદાવાદમાં જ વલ્યા હોત તો વધું સારું મળા પાત્ર!"

લેખકને આ આઈડિયા ગમ્યો. ધાબા-માં જોશીને પરેલનો આઈસક્રીમ ખાતાં ખાતાં ગર્યાં મારવાની જે મજા આવે છે તે ક્લાસી બીજે ક્યાંય નથી. આપા વિચારથી લેખક ક્યાંય ન જવા મારે વિચારે છે,

$$\square + \square + \square + \square + \square = \square$$

વિભાગ- B

(અ)

લીલેનાં ગોડકાં યોગ્ય રીતે ગોડીને ફરીથી લખો.

(અ) ફર્તા

(બ) ફરિ

૧૭.

મીરાંબાઈ

(અ)

મોરલી

૧૮.

કરમન દાસ માલોક

(બ)

જુપન અંજસિવાજી

૧૯.

દરિદ્રતા પાઠક

(ક)

જુપમાં જુપ આપ્યો.

(બ)

લીલે આપેલા વિકલ્પોમાંથી યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી ખાલી જગ્યા પૂરો.

૨૦.

ડાંગાની મોરલીએ ગોપીએ લાલકોને વડતાં મૂક્યાં છે.

૨૧.

'જુપમાં જુપ આપ્યો' કાવ્ય મંદાક્રાન્તા છે. છંદમાં છે.

લીલે આપેલા વિધાનો પૈકી છે કે ખોરાં લે જણાવો.

૨૨.

'દાચ મેળપાએ' કાવ્યના કવિ અહીં અન્યની પચાકિતનો દાચ માગે છે. (✓)

૨૩.

'લેલેસે અહીં' કાવ્યના 'યધોપપા ગઝલ'માં છે. (X)

(ક)

લીલે આપેલા પુસ્તકો વચ્ચે પાસપાસે ઉત્તર લખો.

૨૪.

ગિરિધરના દરજીની મીરાંબાઈના દુઃખ દુર ચાપ છે.

૨૫.

વરસાદ વરસવાથી પંખીઓના માખા હવામાં મૂલ્યાં.

૨૬.

સત્યના માર્ગ કારાનો છે.

$$\square + \square + \square + \square + \square = \square$$

5) નીચેના પુસ્તકોના બે-ગણ વાંચકનાં ઉત્તર લખો.

19. 'અમને નાખો નિંદગીની આગમાં'

મુક્તકમાં આશ્વો યુવાન ખુમારીથી, બેફિક્કર હોય
અને મોજથી ગુપ્ત હોય છે. કચરી અંધો પરિવિચ-
-લિમાં પાગ ગરિ હારવાની ખુમારી આમાં જાણવા-
-માં આવી છે.

'ગુપ્ત અંજલિ ધાત્રી' કાવ્યના કવિ પોતાના
અવગોને વાગવાડયાં કહે છે કારણ કે કવિ સૌની
નિઃસ્વાર્થત્વાયે સેવા કરે છે. વળી કવિને દૈશ્વર્યની
સમીપ જ્યું છે, કવિને સેવા અને ભક્તિ કરવાં છે.
લેખન સેવાનાં જે પાગ કાર્યો કામ કરતાં હોય તેમજ
અવગો વાકતાં ગથી.

બીજાનું દુઃખ દુઃખી થવાની સંવેદનશીલ
વ્યક્તિ બીજાનું દુઃખ દૂર કરે છે, તેનાં આંતરુ ભૂં છે છે.
સંવેદનશીલ વ્યક્તિ બીજાનું દુઃખ નોઈ દુઃખી થાય
છે, તેની છાત્રામાં દુઃખ છે.

+

+

+

+

=

(૩)
૩૦.

નોંધના પ્રશ્નોના સારિત્વના ઉત્તર લખા.

કેસીઃ- જીવના જીવ આપણે
કેસીઃ- હરિફરના પાકક
સા.પ્ર.ઃ- સોનેર
હંદ.ઃ- મંદાક્રાન્તા

આ મંદાક્રાન્તા હંદનાં લખાયેલું એક સુંદર સોનેર કાવ્ય છે, કવિએ બદલાયેલી સ્થિતિનાં સિત્તે કાવ્યમાં આત્મલેખવામાં એવા ગળે છે, જે આપણને ગમે એવાં છે.

પ્રથમ વરસાદનું આગમન થતાં જ સમગ્ર સ્થિતિનું ચિત્ર બદલાઈ જાય છે. જલાવાયામાં નવાં નીર આવે છે. ગરમીથી સૌં ચાલતા અનુભવ છે. દારૂની મન હીનું ધામ ઊગી નીકળે છે, દારૂનાં લીની ચાદર ઓઢી હોય તેવું દૃશ્ય આંખને ડાકે છે. વૃક્ષોનાં પાન તાજગી અનુભવાતાં લીલાંકમ દેખાયું છે મોર કલા ફરી નાચે છે અને ગહેકે છે. વગડો, સીમ નવું રૂપ દાનના કરે છે. દેડકાં 'ફાઉં..... ફાઉં.....' કરીને ખોતાની ખુશી વ્યક્ત કરે છે. બાળકો પાળીમાં દબ્બકુખિયાં કરે છે. ખેડૂતોનો આનંદ ઊભરાય છે.

આમ, વરસાદના આગમનથી સમગ્ર સ્થિતિ હવખાય છે.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

૩૧

દૃષ્ટિ: લે જેસે અહીં
કાર્તિક અને હી પરમાર
સા.પુ. ગામલ

આ ગામલમાં કવિશ્રીએ કાળામાં માનવીયાં
સ્થાન લેસવાની લાયકાત શી છે? લે બારેની માનવીયાં
લાયકાત શામાંથી મળે છે તેનું સુંદર પર્યાય શબ્દોમાં
આપ્યું છે. જે આપને નામ મુજબ જોડેલો

'ગામલ' એવો કાવ્યપ્રકાર છે જેમાં 'રદીક' અને 'કાકિયા' મુખ્ય અંગો છે અને જેમાં હૃદયને સ્પર્શી લેવા ભાવ વળાચેલ હોય છે. 'લે જેસે અહીં' ગામલ છે. લેના પુચ્છા શોરમાં અને ત્યાર બાદ દરેક શોરના અંતમાં 'લે જેસે અહીં' શબ્દો એક સરખી રીતે વપરાયા છે. આ શબ્દો 'રદીક' તરીકે આપવામાં આવે છે. આ શબ્દોની આગળ 'લૂછ્યું હોય', 'દુખ્યું હોય', 'ઝૂક્યું હોય', 'પૂછ્યું હોય', 'ઊઠ્યું હોય' પ્રાસ સભર રીતે બધા ગોઠવાયા છે. આ શબ્દો ગામલમાં 'કાકિયા' તરીકે આપવામાં આવે છે.

સારાં કમોં કયાં હોય તે દરેક સ્થાને ઉત્તમ સ્થાન પામે છે. આ કાવ્યમાંથી આપણને શીખવા મળે છે કે, આપણે પરાંપકારી, સહૃદયી, નમ્ર, દાની અને પિલેકી બનવું જોઈએ.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

૩૨.

કૃતિ:- કયાં વે વાગી
કૃતિ:- નોકરી
આપ:- નોકરી

આ કાવ્ય એ નોકરી છે જેમાં એક નોકરસમૂહ
લોકો સરખે જુદી જુદી પદ્ધતિઓ મેડીને કાવ્ય બનાવું
હોય છે. આમાં કૃષ્ણની મોરલી અને ગોપીને કદ
શીતે ઘેલી બનાવી છે તેના વાગ રજૂ થયે છે જે આપણે
નીચે મુજબ મેળવે.

કાનની મોરલીએ ગોપીનું મન
હરી લાધું છે. મોરલીના નાદથી ઘેલી બનેલી ગોપી
મુઠબુઠ ગુમાવી બેઠી છે. તે સહિયરનો સાથ છોડીને
માન બાપને ભૂલીને, બાળકોને રડતાં મૂકીને, ઘરનાં
બધાં જ કામ ખડતાં મૂકીને દોડી આવે છે.

આ કાવ્યમાં ગોપીના પાત્ર હોવા
સાથા ભક્તની આપના ભક્ત કરવામાં આવી છે.
સાથા ભક્તનું એક જ લક્ષ હોય છે: ઈશ્વર પ્રાર્થિત.
તે મારે તે સર્વસ્વનો ધ્યાગ કરે છે. અનન્ય ભક્તિ
કોને કરેવાય તેનો પરિચય આપણને આ કાવ્યમાં
થાય છે.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

વિભાગ-૮

માઝા પુમાનો પુસ્તકોના ઉત્તર ભાગો.

૩૩. નિર્ભય - લેશવર

૩૪. વિનય - કુલ

૩૫. રૂબાળો X મનામળો

૩૬. સોભય X બેટ્ટિકર

૩૭. ધર્મોર્મિર

૩૮. પશ્ચિમનો ગુરુઓ રસ્તા પર પડે છે.

૩૯. વિચાર = વિચર + અંત

૪૦. હસ્તધરી - મધ્યમપદલોપી

૪૧. અપાંચ ઉચડવી - સાપધાન કંસલેજ પદ જુલું.

૪૨. અધુરો ઘડો હાલકાય ઘાળો - અપૂર્ણ જ્ઞાન હોવા છતાં જ્ઞાનીઓનાં અરમમાન કરવું.

૪૩. ભરૂભરૂયા હવે કોઈ સમાવી શક્યા નહિ.

૪૪. મુદ્દાગાળોએ વિદાય ગીતો ગપડાવ્યા.

સરના
પેટા સરના
કુઆંક

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

૨૫.

સંયો - ગુલાબાચકુવલિશોષકો

૨૬.

૧૨૫૨

૨૭.

સં પૂછ્યું, "કા. મારે?"

૨૮.

A) ગુરુવેળા

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

વિભાગ - D

ક્ર. → દુઃખીનાં દુઃખની વાતો, સુખી ના સમજી શકે;
સુખી શે સમજે પૂરું, દુઃખ ના વિચારા છે

પ્રસ્તુત કાલ્યણકિર્તિમાં કવિ કહે છે કે, દુઃખી
માહાત્માના દુઃખ સુખી લોકો નથી સમજી શકતા
અને શે દુઃખી લોકોનું દુઃખ સુખી લોકો
સમજવા લાગે તો આ વિચારમાં દુઃખ વધે જ
નહિ અને જ્યાં લોકો સુખી થઈ જાય.

દુઃખી લોકોના દુઃખ, સુખી લોકો સમજવા
લાગશે તો વિચારમાં એક પણ દુઃખ નહિ રહે.
દુઃખી લોકો મોથ ભાગે ગરીબ જ હોય. ગરીબ
લોકો દિવસનું બે વાર સારાનું જમી પણ નથી
શક્તા ક્યારે સુખી શ્રીમંત લોકો આરામની
જિંદગી શરૂ છે. શે શ્રીમંત લોકો દુઃખી ગરીબ લોકોનું
દુઃખ સમજી તેમની મદદ કરશે તો સમગ્ર વિશ્વમાંથી
દુઃખ ચાલ્યું જશે.

કવિ આપને સંદેશ આપવા માગે છે કે, આપણે
દુઃખી લોકોની મદદ કરીએ અને તેમને આગળ
લાવીએ. આપણે દાન-પુણ્ય કરી ગરીબ - અનાત
લોકો માટે મદદરૂપ બનીએ.

આમ, આપણે જ્યાંની મદદ કરીએ અને જ્યાંને
સુખી કરીએ.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

57. →

યમદૂતની ચતુરાઈ

એક સહોસરા નામનું સમૃદ્ધ ગામ હતું. તે ગામમાં રાજા રવીચંદ્રનું શાસન ચાલતું હતું. તે ગામમાં એક કુશળ શિલ્પી રહેતો હતો. તે શિલ્પી પોતાની કલાને વાપરીને વિવિધ પ્રકારની મુર્તિઓ બનાવતો અને ગામમાં વેદેતો.

એક દિવસ જ્યારે સાંજ સમયે ભગવાન શ્રી રામની મુર્તિ બનાવી ન હતો ત્યારે તેની પાસે મુર્તિ લેવા એક મહાન અને વિદ્વાન જ્યોતિષ, તેની મુર્તિઓ શેઠ ખૂબ ખુશ થયો હતો. તે વિદ્વાનને આખું ગામ જાણતું હતું. જ્યારે તે વિદ્વાને મુર્તિઓની વસ્તુ યુક્તિ ત્યારે શિલ્પી એ કહ્યું, "મુર્તિઓની વસ્તુ એ છે કે તમારે મારી સાથે ભવિષ્યમાં મુંઝવવાનું છે તે શેઠ આપવું પડશે." વિદ્વાને મુર્તિ લઈને શિલ્પીનું ભવિષ્ય શેતા કહ્યું, "કાલ સુધીમાં તારું મૃત્યુ થઈ જશે." વિદ્વાનની આગાહી સાંભળી તે ચકિત થઈ ગયો.

શિલ્પીએ એક યુક્તિ વિચારી અને પોતાના જેવાં છ યુવકો બનાવ્યા. એ યુવકો એવા હતા કે જે શિલ્પી જેવા સરખા જ દેખાતા હતા. ખખર જ નક્કી પડતી કે કોણ સાચો માણસ છે અને કોણ યુવક છે. શિલ્પીએ તે યુવકોનો લાઈનમાં ગોઠવ્યા અને પોતે પણ તે યુવકોની સાથે ત્યાં જઈ લાઈનમાં ઊભો રહી ગયો અને યમદૂતની રાહ શેવા લાગ્યો.

રાત થતા જ યમદૂત નેની ઘરે, તે શિલ્પીને
લેવા માટે આવ્યા, પણ ત્યાં મેરું તો શિલ્પી તો સાત
ડના. યમદૂત સમજી ગયા કે આ સાત માંથી એક
શિલ્પી છે અને જાડીના છ પૂતળાં છે. યમદૂત
મેંડાવા ભાગ્યા કે હું આમાંથી શિલ્પીને કેવી રીતે
ઓળખું.

મેંડાવણથી લેણાચેલા યમ દૂતને યુક્તિ મળી ગઈ. યમદૂત
જોલ્યા કે, "હા, ભૂલ મળી ગઈ" જેથી શિલ્પી પણ
જોની જાણ્યો અને યમદૂતને પ્રશ્ન પૂછ્યો, 'કઈ ભૂલ?' તેનો
જવાબ દેતા યમદૂતે કહ્યું, "આ જ ભૂલ". અને યહી શિલ્પી
પકડાઈ ગયો.

નોંધ: આપણે ઈશ્વરથી ચતુરાઈ ન ક્ષવી મેંદાએ કારણ કે તે
આપણાથી પણ વધારે ચતુર હોય છે.

$$\boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} + \boxed{} = \boxed{}$$

૫૪. →

માતૃપ્રેમ

જાળકના જન્મની સાથે જ માતાનો જન્મ થતો હોય છે. માતા તેના જાળકને સૌથી વધારે પ્રેમ કરતી હોય છે. માતા જ જાળકને ઉછેરે છે અને તેને મોટું કરે છે. માતાનો એક જ ધ્યેય હોય છે કે મારું જાળક કેવી રીતે સુખી થાય. માતા તેને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ કરે છે.

જાળકને ઉછેરવામાં સૌથી વધારે યોગદાન તેની માતા હોય છે. તે જાળકને સવારે જાગાડે, નવઠાવે, ખવડાવે, તે તેની સાથે રમે, ગીતો ગાયા કરે અને જાળકને સુખ આપ્યા જ કરે.

જાળક સૌથી વધારે માતા પાસે જ રહેતું હોય છે તેથી સૌથી વધારે સંસ્કારસિંચનમાં યોગદાન માતાનું જ હોય છે. માતા તેને સૌથી ખરાબ વસ્તુઓની સમજ આપે છે અને તેનામાં સારા-સારા સંસ્કારોનું સિંચન કરે છે. તેથી આ કાવ્ય યંક્તિ પ્રત્યક્ષિત થઈ છે.

"એક મા, સો શિક્ષકોની ગણતરી સારે છે"

દરેક છાત્રે માતા જાળકમાં સંસ્કારોનું સિંચન કરતી હોય છે.

માનો પ્રેમ નિઃસ્વાર્થ હોય છે. તે જાણકને
જેઈ પણ જાતનું દુઃખ આપવા નથી દેતી.
જાણક પથારી લીની કરે તો માં લીનીમાં
સૂઈ જાય છે પણ પોતાના જાણકને તો
સૂઈમાં જ સૂવડાવે છે અને તેને જરા
પણ કષ્ટ નથી પોચવા દેતી.

ગરીબ મા તેના જાણકના બધા શોખ પૂરા
કરવા માટે આખો દિવસ મથૂરી કરવી પડે
તોય મથૂરી કરી તેના શોખ પૂરા કરતી હોય
છે. ઘણા જાણક કદરૂપા, આંધરા કે અપંગ
હોય છે તોય તેના માતા-વિતાનો પ્રેમ તેના
માટે ઓછો નથી થઈ જતો અને ક્યારેક
તો તેવા જાણક પ્રત્યેનો પ્રેમ અને કંજકાલી
જે ગાળી થતી થેવા મળતી હોય છે. મા
આખો દિવસ તેના જાણકનું જ વિચારે છે.

મારી મા પણ મને ખુબુ લાલ કરે છે અને
મારી દરેક પ્રજારી ઈચ્છા પૂરી કરે છે. હું જે
જાવાનું માંગુ તે મને થીવસી આપે છે
ભલે પછી તેમ ગમે તેવી મહેનત કરવી પડે,
તોય કરે છે.

માની મમતા ક્યાંવેય ઓછી થતી નથી, તેનું
જાણક મક્કી ખોલ દોય તોય તે તેનાથી કંજકાલી
નથી અને તેનામાં સારા ગુણો વિકસાવે છે.

માની મમતા ખાલી મનુષ્યોમાં જ નહિ પરંતુ
પશુપંચીશ્વો અને બીજા ઘણાં - ઘણાં જીવોમાં જેવા
મળતી હોય છે. પંખીઓના ઇંડા માંથી જ્યારે બચ્ચું
બહાર આવે ત્યારે તેની માં ત્યાં જ બેઠી રહે
છે અને તેને સાચવે છે. બચ્ચાના ઇંડા માંથી
બહાર નીકળતા રહેલાય મા તેના બાળકના ઇંડાને
સાચવે છે.

જંગલી જાનવરોમાં મમતા જેવા મળતી હોય છે.
જેમકે સિંહ - સિંહણ તેના બચ્ચાના / બાળકના જન્મ
બાદ તેમને પોતાની સાથે જ રાખે છે અને
તેમને ખાવાનું લઈ આપે છે અને એ પણ
શીખવાડે કે શિકાર કેવી રીતે કરવો.

સઘળા જીવોમાં માની મમતા જેવા મળે છે. એક
એવી ના નહીં હોય જેને પોતાના બાળક પ્રત્યે
પ્રેમ ન હોય. ઘણીવાર તો માતા તેના
બાળકની ભૂલ હોવા છતાં બીજા સામે લડેવા
લાગે છે. મા એટલે મમતાની છાતી જે કદી
ભાંગી ન શકે.

જો આપને આપણી માતાના આશીર્વાદ
મળી જાય તો આપણે ક્યાંય યાદ ન પડીએ
અને આપને સફળતા મળતી રહે છે.

માના તેના જાણક માટે જાહેર હોય છે
 છે મને તેની કોઈ હિવાની જેમ સાચવાની
 કરે છે. માના વગર જાણક ખૂબ દુઃખી
 થાય છે કમળે છે. તેને સુખી કરવા વાળું
 કોઈ હતું નથી. તેથી જ કલે જોયદકરે કર્યું
 છે ને -

"કનવી શ્રેષ્ઠ સખી,
 નહિ મને વે જોલ"

અરેબર, માતા મમતાની છુત્તી હોય છે. માતા -
 નો મહિમા અમર, અપરંમયાર છે. તેથી કહેવાય
 છે -

"મા તે મા ખીજ બધા વગડાના વા"